

Előfizelési feltételek:

helyben házhoz
hordva és vidékre
postán:

Egész évre . . . 6 frt
Félévre 3

HIRDETÉSEK

pell-soroklat 5 krajczárjával,
NYILTTÉRBE
pegig 5 krajczárjával.

A lap megjelenik
minden vasárnap.

KASSAI LAPOK.

Politikai, közgazdagsági, társadalmi és irodalmi
HETILAP.

Szerkesztési iroda:

Fütcza 25. sz. 11-ik
emelet.

hová a lap szállási részét illető
utalványok intézendők.

Bérmeltem levelek
el nem fogadtatnak, és kéziratok
vissza nem küldetnek.

A készült illető
közlemények a kiadó hivatalba
Kösch és Scharf
könyvnyomdájába
cizmeszndők.

25. szám.

Kassa, 1877. június 24.

I. évfolyam.

Előfizetésre való felhívás.

A félév lejártával tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit, hogy előfizetésüket mihamarabb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében zavar alljon be. Egyszerűen teljes bizalommal felkérjük mindazokat, kik a lapunk által képviselt elveket vallják s a modort és hangot, melyen azok terjesztését eszközölik, helyeslik: sziveskedjenek egyrészt a maguk körében lapunkat ajánlani s új előfizetőt gyűjteni, másrészt szerkesztőségünket politikai-, társadalmi- avagy más közérdekű cikkek megírtatni; mert essük is a kelő szellemi és anyagi pártalán, hogy lapunkat annyira megszilárdítsák, hogy a köz jövőre hathatos működését fejlessen ki. Lapunk irányra maradjon régi. Politikai programunk ugyanaz, melyet az országos szabadelvű párt irt zászlóira.

Mi e politikák jónak, dűvösek tartjuk ha zánkra nézve s bizalommal viseljük a kormány iránt, melynek hazafiságában s tiszta intenzióiban nines ok senkinek kételkedni, de azért nem fogjuk nézetünk ellallgati, ha egyben-másban nem értünk egyet a párt, vagy kormány nézeteivel, s higgadt, nyugodt érveléssel figyelemeltel fogjuk a kormányt netalán tévedéseire. Az oly politikának azonban, mely érvök hányában nagy hangu phrasistakai előre rosznak deklaránt mint, ami a kormányt jon s mely könyvelten dotja szesznek a hazra nem jon tiszelt fiának a hazafiatlanság vádját; határozott ellenese lesünk mindenla, s meltsosag fogjuk visszatartani s szabadelvű párt és a kormány elleni pártiszvevénydi sugallta qualfikillatlan vadkodásokat.

Társadalmi kérdések megvitatásában vezérünk lesz mindenkor az igaz, nemess értelemmel vetett szabadelvűség, mely, míg a szász förlégszött szemellenelze reorganisálmik a társadalmi viszonyokat, nem táplál egyszerűen felforgató tendenciákat is. Nemesek rombolni, de építeni is akarnak!

A személyes polemikák, amennyire lehet, kerülni fogjuk; de ha egyik-másik helyi kérdés tárgyalásánál ilyenre provokáltunk: tenni fogjuk azt nyugodt, szeszvedélytelen hangon, sőt egy szándék nélkül. Végül biztosítjuk tisztelt olvasóinkat, hogy lapunk változta érdekes tartalommal való kiállítására mindenkor a legnagyobb gondot fordítjuk. Sikerült megnyernünk munkatársakul oly fővárosi s helyi írókat, kik teljes garanzált képesek nyulni arra nézve, hogy lapunk meg fogja felelteni mindazon igényeknek, melyek egy vidéki közlony iránt támaszthatók; gondoskodunk arról is, hogy a közeli vidék társadalmi életének nevezetesebb momentumairól megbízható értesítések nyerhessünk.

Lapunk előlái felelős szerkesztője, továbbra is rendszer munkatársunk marad.

Lapunk előfizetési ára maradjon régi:

Félévre 3 frt. — kr.
Negyedévre 1 . . . 50

Az előfizetési összegek — legezszérben postai utalványon — **Kösch és Scharf könyvnyomdájába** címűzndők, helyi előfizetőink a lap kiadóhivatalba is adhatják az előfizetési összegeket, kik azokat szabadszerzőn nyugtázzandja.
Kassán, 1877. június hó 23-án.

A „Kassai Lapok” szerkesztője.

A helyzetről.

(Június 23.)

A drótposta nyugtalanító híreket közöl Bécsből. A snri demontik dazsára, most mégis arról értesül Magyarország irástuló publikuma, hogy Molnáry és Rodich tábornok urak Bécsben töltött idejük a mozgósítás és pedig a legközelebb fogantatosi-

tanuló mozgósításnak volt szentelve. Háborus időben egy oly nagyhatalom mozgósítása, melynek határain a viaskodó felek előresel cirkálnak, senkit meg nem lehet. Minket sem lepne meg, ha a mozgósítás irányra, indoka és végzője oly sajátosság szinben nem tűnnék fel. Ugyanis a bécsi jól értesült körök tudni vélik, hogy csapataink Bosniába és Herzegovinába bevonnak, nehogy a győztes törökök a fellázadt és a török-szerb háboru alkalmával itt-ott kivított apró virtusok által elvakított fekete hegyeket, kiknek büszke fejedelmök a legmáltányosabb béke feltételeket helyken visszaautasította, végképen tönkre tegyék. Megvalljuk, hogy már maga ezen fellevés durva megsértése minden jogfogalomnak, mert sanctionálja a jogtörést, érvényre emeli a lázadás jogosultságot, és hallhatóbb feltámasztja az usurpato lovagkört. Európa szerte ismerik az orosz humanistikus! felháborodást, mely a minden orszok czárját irtóháboru indította: az egész continens alig van ember, a ki keserű mosolylyal ne felele a disznó és keeske pásztorok méltatlankodó kifakadásai és a panszláv hivalkodásaira és nola Európa rokzenve a török részén van, a politikailag érett népek sehol nem kísérlettek még sem rokzenyeket, melyek a „Verwirkungstheorie” alkalmazását jogilag igazolhatná. De valjon számba vetétek-e azon eshetőséget, mely a közvélemény túrelmét kimeríteni, és a jog fogalmak bármí módon való érvényesítésére ösztönölni is képes? Szabade és lehet-e a civilizált Európában annyira gonyt tűzni az igazság és méltányosságig, hogy két tusakodó fél mar a nélkül is méltánytalan harcztát még azzal tegyék egbekiallóbbá, hogy azt, a ki ügyének igazságában bizva elég erkölcsi hátrással bír egy aránytalan erővel vívó háboru esélyével megküzdjen, mondjuk, hogy azt, a ki önvédelmében előnyt bír kivívni, ez előny értékesítésében akadályozzák? Nem, annyira Európa talán még sem sűlyedt és mi nem tagadjuk, hogy mindaddig, a míg Andrásy a monarchia ügyének élén áll — és mindaddig, a míg Tisza Kálmán Magyarország premierje, és az ily híreket meddőknek, vagy tendenciosus irányuaknak tartjuk. Sőt már kezdik is variálni az enlített híreket, a mi világosan bizonyítja, hogy Ausztria-Magyarország nem érzi magát hivatva Nikita fejedelem fővárosát egy kis török illuminálót megmenteni. Majd, ha a hadakozó felek valamelyike beleunva a dicsőségbe, a békekötés közvetítésére kért fel királyunkat, és királyunk — mint alkotmányosan uralkodó fejedelem a korona tanácsosainak meghallgatása után vállalkozik, akkor, de csak akkor van jogezime az interventiónak, mely a nép és politikai közságek jószületben tartása mellett, hivatva volna a barbarismus productionának véget vetni. Ez idő pedig nines messze, mert Német-

ország a franciaországgy események által ösztönözelve, már is egyengeti útját az eshetőségnek. Legelőbb egy a határon felállítandó figyelő hadtest szükségességet tolmásolnók, nehogy az oladina agynökeinek provokáló kisesapongái itt-ott tragikus kimenetelű eredményeket szűljenek; de e tekintetben is bizunk külügyérünk tapintatában, mert eddigelő az idő fényesen bebizonyította, hogy feladatának magaslátán áll és sem a fömeges interpellációk, sem pedig a malompolitikát üzö káptanásokk annunciatióv öntudatos eljárássában meg nem ingatták. Hazafisága pedig mindenesetre áll oly magasban, mint azoké, kik könnyelműen mindent kezékre tenni késznek látszanak anélkül, hogy a szükség esetére mentő szerekrol is tudnának gondoskodni.

A harcztérről.

Peru, június 16. Ma ideérkezett egyiptomi seregintenzus állítólag 12 ezred emberből áll. Hosszán herceg a partraszállás után azonnal megöltögtotta a szállant.

Dukaret, jun. 17. A cár az itteni ártalmas éghajlat alól, oroszai sűrűgöz tanácsára, Livádiába utazik.

Izvány, jun. 17. Turun-Magurelliből jelentik, hogy ott oly rendezbalyokat léptettek életbe, melyek fontos események közlekedire mutatnak. A Duna megközelítése mel a román parasztságnak is megvan tilva, kik földüket akarják bevetni, de elavizni és munkájukat abbanhagyni kénytelenek. Az örömmel szigorúan őrzé az ellított területet.

Bécs, jun. 17. A „N. Freie Presse”-nek lekányból jelentik: Tegnap több száz tengerész utazott orosz fönököl alatt a dunai fölflözbe. A törökök 3 órárt áll bombázták a malikosi orsz és az izlaci román útegeket, csak az utóbbiak jeleltek.

Konstantinápoly, jun. 16. Mehemed Ali busának Kolosuból e hó 15-éről két sűrűgöze jelenti: A határos erdőségekben harez leverz a montenegróakkal, melyben a montenegróknak megvertek, több mint 200 halottat hagytak hátra, a törökök vesztesége 30 halott és 30 sebesült; a törökök minden helyeséget elfoglaltak a Dara folyó és Regine között. A 12 helyeségből álló Tratorva kerület megdohdott. Ali Szab busa Skutariból e hó 15-éről két sűrűgöze jelenti: A török tüzérség kényezteté a montenegrókat Spuz bombázást abbanhagygni. A montenegróknak Inoha bombázást szándékoztak megkezdéni, de visszaverték, néhány körültekvő helyesé megdohdott. Szulejman basától (szaki montenegró) nem közöltett sűrűgöze, a Duna mellett folytonosan szö az agyu.

Buzza, jun. 17. A törökök élelmiszertel megterhelh 3000 lovat vittek Nikisibe. Szulejman busa támadólag nyomul előre.

Bécs, jun. 19. Párból jelentik, hogy Christies szerb ügynök aláírta portának, hogy Milan fejedelem utazása egyszerű udvariasági actus a párisi szerződés egyik biztosító hatalma irant (!) Szerbiában van ugyan hadipárt, de a kormány politikája nem harcias. Semiféle hadikeslet sem telétik (!) s Szerbia függetlenségre sem törekszik, mert a független Szerbiának Ausztriának vagy Oroszországnak esnék zsákmányul.

London, jun. 19. A „Reuter ügynökké” jelenti Ruscsból e hó 18-áról; Tegnap egy a tul-só parton az oroszok részéről nagy csapatmózdulatok voltak észlelhetők, melyek Gyurgyevóból a Szabosszia folyó mellett föllele tartaltak. A mozgás este 7 óráskor kezdődött és éjjeli tartat.

Bécs, jun. 19. A törökök három hadosztálylyal Montenegroba nyomultak. Az egyik Ördiniken

át Dersnoba, a másik a Zetavolygben Dopolyevsieba, a harmadik Porvian át Bogetisbeba, a hol a montenegrói elmei és löszkeresztek felhalmozta volt, s a hol tegnap óta harezelnak, Nikita fejedelm fohadszallasa Ormido.

Becs. jun. 21. A „Pol. Corr.”-nek Osztróghól a montenegrói fohadszallásról f. hó 20-ri jelentik, hogy a montenegrói egvede a törökök tulajomno erejének, a Duga-szorosokat foladatik és Osztró mellett foglaltak állást. Ot basa 40 zászlóaljúl, 20 ágyúval és 5000 lóval — magukkal hozvian a jelmezeszerket — vasárnap meginditák a montenegródiakat; a kizdeltem midéz orjál — éjjel-nappal — szakadatlanul folyt s a törökök eddig egy palatanyit területet sem foglaltak el. Ha a montenegróik kénytelenek lennek a tulajomno erő előtt meghátrálni: ezen előnyt a törökök drágán fogják megfizetni, miután a legközelebbi mult 3 nap alatt is roppant veszteségeket szenvedtek. A montenegróik nagy telkesedéssel folytatják a harcot.

Becs. jun. 21. Perabó jelentik: Az orosz fohadszallás a Dunán való átkelését legalább is 50,000 ember elvezése nélkül lehetetlennek tartják, s azért a Duna szerb partján akarnek átmenni. Az oroszok Kars elotti harom rolatát a helybőség fnyes sikerrel visszaverte. Hundavindipir (?) vilajetben 12,000 fuyi lovas önkénytes sereg állvatoit.

Becs. jun. 21. A „Freundenblatt” elérkezettnek tekinti a perzelt, hogy monarchiának a keleti kérdésbe beavatkozzák. A „N. W. Tagblatt” a leghatározottabban ellene nyilatkozik a Montenegro javára iránti interpellációnak, már Magyarország iránti tekintetből is. E lap csak ha Szerbia szintén bevontaték a katonai-politikai akcióhoz, lehetne a közvéleményt talán, de akkor is csak talán megnyugtatóni Montenegrok a törököktől való megszabadítása iránt.

Konstaninápoly. jun. 20. Ali Sub és Szulejman basák eszpatának egyenesen Montenegroban, hogy látszik, közönségtől kizsönből áll. — Kars vár folyton visszutasítja az orosz támadásokat. A mult éjjel csereszkek mentek át a Dunán és remán területről marhat hajlottak át. Hassan herceg tegnap meglátogatta Layard angol nagykövetet és ma nála ebédelt. A kamara választmány június 28-án rekvizitál be. —

Becs. jun. 21. A Correspondenz-Bureau hítele forrásból értesül, hogy a „W. Tagbl.” és „Köln. Ztg.” — azon híre, mintha török területi részeknek Ausztria-Magyarország általi okkupációja küszöbön volna, teljesen alaptalan. Hasonlóképpen a „Freundenblatt”-nek mi ezúppe, mely két hadistennek felállítását előzhatalannak tartja, e lapnak teljesen subjektív és az irányuló körököt elgatlással távol álló nézetét képviseli. A „Freundenblatt”-t e nézetek teljesen egyenli velőleg jobban az bizonyítja, hogy Rodich, Dalmácia paranesnikő tábornoka épen most kezdte meg 4 heti szabadságát.

Az ultramontán hadsereg.

z. z. Lapunk mult heti száma az ultramontanisusról hozott egy kitűnő cikket. Mesteri kezekkel s oly talpú színekkel volt abban vázolja a rendszer, a minőket csak használható, ki benyomását a közvetlen szemlélethől szerzi, de mind

amellet is az egész csak általánosságban volt tartva s legfőlebb az ultramontán sereg haduráról, táborkaráról és főiszteréről történt abban említés tüzetesebben. Pedig ezen seregek is megvannak égy úgy mint bármely más hadseregnek, a maga altisztei és közlegényei, kik nélkül hatalma utóljára is nagyon gyöngö lenne. sőt megvanak a maga hadi foglajai is, kiket mint a hangyák egyik faja az ellentáborból ejtett, s a kiket most dolgozni kényserit saját ezéljainak előmozdítására.

Az ultramontanizmus hadserege égy képen szerzi ugy az egyháziak mint a világiak sorából. Az újoncozás egy történik mint más hadseregeknél: akadnak önkénytesek, kiket a bigottság, vagy a kilátásba helyezett magas harezbér esábit el, de a legtöbbet besorozzák a körülmények.

Hogy az egyháziak nagyból contingenszolgáltatnak mint a világiak, nagyon természetesen, hiszen ezek közül már a bevetélnél is a szemlelleg jobb természet sorolatnak be, aztán pedig különös gond forditják begyakorlatásukra: mert hogy a seminariumból mind meg anyyi gyakorló terek, mondani is felesleges. Igaz, hogy a világiak részére is léteznek az ultramontanizmus ezéljait előmozdító kitűnő iskolák, ámde azok közül, a mint az iskolából ki kerülnek, aránylag még is soknak és hamar felnyúlik a szeme, míg a seminariumból kikerült fiatal pap a dressura folytán a legtöbb esetben oly elfogult s oly féltékeny, hogy saját fejével gondolkolni sem mer, hanem esküszik ad verba magistri sőt nem csak pápa ő szentsége esalhatatlan, hanem még főnöke is a plébános ur, Lonky meg épen mindenek felett; míg aztán a plébános ur gyarlóságai, az emberekkel való érintkezés s főleg az „index” daczára is csak előelvasgatótt lapok és könyvek, — ha csak nem egészen tökkel töltöt fejű, 5t is kiábránditják, és nikor aztán megész szűnik ultramontán lenni, de esakis in conscientia egy legfőlebb bizalmas barátai között, míg a hatalmasokkal szemben ő is meghunyászkodik s vagy épen ellenkezőjét vallja annak, amit talán azelőtt még néhány órával állított, vagy a legjobb esetben hallgat. Megegedem, hogy hazánk alsóbb papsága között nem csak azért nincs, mert népünk általában elég nyílt eszű s esakis a jelzett értelemben nincs, sőt azt hiszem, így tekintve a kérdést, még főpapságunk sem ultramontán. Azonban mit ér mind ez, ha a körülmények, a rendszer, a birtek-és kényelemszeretet, a hiúság és a félelem egyarástól a gyenge embert odakényserítik,

hogy azt hirdesse jobbnak, a mit meggyöződése rosznak tart, hogy öntudatos képmutatól legyen s lelkét eladva s az igaz moralitással mintekintben sem sokat törődve, a seregben al-, sőt ha lehet főisztergőredekjél; vagy elnyomva a fölöl lángoló gondolkodást, megadja magát mint nem gondolkozó, de azért a vezényszóra halgató közlegény; vagy végre meghaszonlík megmagával, s várva a szabadtűs orjáit, foglyának érezve magát, irigylve az utolsó hadifoglyó állapotát is.

A világiak ultramontanizsának főtaszmai és fentartói a gazdag papi javak, melyeket pedig főpapjaink tudvalevőleg nem az ultramontanizmus istapólására, hanem a vallási, iskolái, tudomány és művelődés, a haza biztonsága s a szegények érdekében kaptak, — továbbá a dús alapítványok, melyek a püspökök és káplánok által kezeltetnek: de a melyeket alapított, valószínűleg szinte nem az ultramontán izelmek segélyezésére szántak. Hány és hány embert táplálnak ama javak, azokivül, hogy birtokosuknak főuri kényelmel is biztosítanak s nem lenne e rút halatlanság egyrészlő az urnak jödelmének zéteit elfogadni más részről pedig annak nézeteit karhozható, sőt magát azzal ellentébe is helyezni? Az lenne biz az, de még eszélytelenség is, mert hát éni is kell ám, így beszélnek azok, a kik egyszerűen csak élni akarnek, de vannak elegend, a kik jól is akarnek élni, s a kik ezért egy kis tisztiségre is szivesen vállalkoznak, s ime a seregek van altiszte a menyői csak kell.

Sőt vannak hadifoglyai, még pedig nem csak a katolikusok, hanem minden az országba törvényesen bevett és be nem vett vallást követők sorából is, mert legalább is néltányosnak látszik, hogy a ki valamely alapból mérsékelt százbólka kölcsön élvez, a kölcsön adót megbeszéli, s okos eljárásnak látszik, ha karhozható is az a kölcsön adót egyben-másban: ugy karhozható, hogy valamelyék meg ne hallja, mert hát joga van a kölcsön felmondani. . . . A kölcsönre szorúlk az ultramontanizmusnak legalább is hadifoglyai, de van red példa, hogy közölök akárhány belép a tetleges szolgálata is.

S a nép, a szegény nép, amely nem sokat fontolgat, de annál többet érez? Mond el neki, hogy vallását veszély fenyegeti, mond, hogy papját üldözik, s aztán tüzl ki a zászlót, követni fogja.

Szomorú állapotok bizony ezek, szomorúak pedig főleg azért, mert még csak kilátás sincs red, hogy egy hamar javulni

TARCSA.

Lesz eszem . . .

Lesz eszem, hogy észre térjek És valahol, messze, távol, A földem, kárpát közt Rézét nyeregek a égyű alásból.

Találak még árnyas erdőt S az erdőben nyugodalmat, Magányt, ahol főgy szivem Mint a forras felakadhat.

S míg fölöttem a siető fak Öst lombja zizeg-szórem: És szorozza mely titokban Leperegőst sűri konyom.

És bizonytal találak még Aladób napot, tisztább eget, Melynek szélid sugár! Nem gyújtók eszémint;

Patakot, mely vad sziklák közt Magányosa ör a melibe, S éjtemnek gyzasa harok Vigasztalan énekebe;

Vészfelhőket, ahogy zúgva Fejém fölött elrolognak, Mintha rohanó árnyak, Lenne nek bús haragomnak;

Búsok messze, zord utakkal, De ahonnan harszik látk, És a melynek ormain majd Megmosolygom a világot;

Megmosolygom hiúságát, Harait és szenvedélyét, Mintha kigézt szivemmel; Már csak felálomban ének;

Mintha el sem tudnám binni, Hogy odalenn a tőmegeben Egyéren is a harozó vívtám, Nagyartalom és — szeretetem!

Mintha mindaz, a mit életem, Csak egy árnyék álma lenne, S én, mint passio romló néman Elrologának felette . . .

Endrődi Sandor.

Mátványt a szerb sajtó alatt levő kitételek, mely legközelebb fog megjelenni a Petőfi-társaság könyvkiadó vállalatában.

Kisvárosi életképek.

I.

A sok költő között, kik nagy idő óta pengők lantjukat a kerek világon, akadnak nem egy olyan, ki megénekelte elkeszödve a falusi élet gyönyörűt; a sáros nton elrekkelt számaras talgya, a törvény bíró nyújtotta helyes igazságszolgáltatás, a repkényről s virágek lenné ablakból kikanduló szép leány, a halvető bekánnyás stb., melynek görögöngy tükéről busan mosolyg a szerelmes felő a sápadt holdvilág, az éjszakai esendő, melybe csak néha szél bele a hűszőrő kuvasz nyikkantása és a békák meg-megszédülő karéneke, s mind ezeknek a lakott már költőiek, ki lantja idegeibe az ő desítésűkre kapott bele.

Akadnak aztán a lant pengőtől között, kiket megkapott a nagyváros lüktető élete: a tompa, zúgató moraj, mely gomolygó népráradat nyomán kél, az óriási kemények között koravány sűrű fekete füst, a pérek dühögő zajja; és zengtek szép éneket a nagyvárosi élet ormeiről.

Nos, ezeknek tetszett a csendes falusi magány, minak az örökké zajongó nagy város; az egyik ábrándozott a filumilo esőtárogás, mely holdvilágos eseten súsogó liget helyén kiűlt ked szelid harmóniával, a másikat akkor szallta meg ábrándos gondolat, ha az operaház kényelmes karszékében ülve, művészi trillák és steatok rezegettek füle dobtáryját; az egyneké elég volt a rozant szemlalom, hogy megdicsője az embri esz találoknységát, a másikatk ezer karral dolgozó pérek, hatalmas gyártelűvek karotok, hogy elismeréssel adozzon az ember halatlanság. Két ellentétes világ; de egyformán méltó mindkettő a megéneklésre.

No de lát a vályogtalan s szalmafödélés kunyhóival kies völgy ölen szerényen meghúzódó falvak, s a tágas terekben búsizke palotáival, márvány esztonokaival előretű nagy városok, hogy nagy száma van az embri lakok azon kisbőny nagyobb csoportulásainak, melyeket egy szóval kis városoknak nevezünk, s melyek talán szintén megérdemelnék, hogy magasztalásukra felhangolja valami költő lantja harját. Mi is az a „kisváros”? A falunál jóval nagyobb és szőbb negyed, de a nagy városok megett, hogy minden áron annak akar látszani, nagyon messze elmaradt valami. A faluhoz hasonlít annyiban,

fognak. Hogy azonban a világ egykor az ultramontanizmusról is úgy fog beszélni, mint a hogy most mi a boszorkányságról beszélünk, teljes meggyőződéssel; mert az igazság napja, ha még oly vastag felhő borítja is, sugaraival ezen utóbbira is keresztül for a s vakító felhőt szeltesztolja, hogy nyoma sem maradj, s mert az összes tudomány azt igazolja, hogy az emberiség ha bár lassan, de mégis csak előre halad, s ezen haladásában emberi hatalom fel nem tartóztatja.

Fővárosi tárczafelel.

— június 20-án.

Mozgósítottunk — nem mozgósítottunk? Ez most a napi kérdés nálunk.

Ezért kell a miniszterelnöknek minden filésen az országháznál; ezért vége össze a delatúmi kávéndi két tízes politikusi a kávéházban; ezért használja egymást a kereskedő, az iparos és ezért olvas most lapokat a fiakeres is kocsja bakján. Bizony, ha már valahára csakugyan neki megynik valakinek, nem mondhatjuk el magunkról, hogy nem gondoltuk meg a váltságos lépést. Hétköznapok óta foly már az óhaj háborosa a kétkedős lízas állapota. Az esztendősek megfogtatva minden lehető változatokban. Mindenki beszél, mindenki tesz. Csak azok nem, a kiket a vezényszóló tilt. Tízta Kálmán hűségeseen megfelel ugyan minden interpellációra és a tisztelt ház alhatalt halgatja minden szavát, sőt a kikbőrl helyeslésekben egyes — újszerű nyilatkozatokkal; csak hogy a beszél végén veszi észre, hogy a kitűző szonok mondott neki sokat is, szép is, csak azt nem, mi tulajdonképen hallani akart volna. A külügyér ur meg emítt sem mondott — egészen a nullt hétig. Ekkor megérte azt az egy mondatot hogy „Márjék ha a dolog vége”, s mi mindenesetre is — tanács — írtok ha nyugolamban maradtak mellette az ember, csak hogy félt, hogy meg ne véget levárjuk, akkora vége lesz mindennek.

Egyelőre tehát megelégszünk avval, hogy nézzük, mint vorik egymást az orosz, s a török. Végig egymást — sajnos, hogy ezt kell mondanunk. Nagyon huzogon mátkodkóztatt mindenkéül a meg a maga istenehez, hogy így nem tudnak ki fogul egymással. Avagy udvarias akar lenni mind-egyikük is nem engedni hogy előb a kapjon vezet. A háboru megindulával a török volt előnyben, a másik heten ismét rossz hírek érkeztek, miénk s reánk nézve, most pedig megint a török került túlsámba. „Végig is végig ezt a sors” kívánjuk magunkban, mi tárgy- és munkatálat magyarak — végig végig s pedig minél előbb!

Különböz ez talán megvaló a napokban valahol Erzerumi tájakán, itt a közönség ember aligban van remény. Meglátszik, hogy a Duna magyar lyaan, de nemcsak a törököl is. Nem ereszti azt a muszátkat, ha még egykor annyit volna is. Még a hatalmas ezírtől sem ijed meg — sőt ellenkezőleg ő felsége érzi magát rosszul előt. Legalább ugy volt a hír, hogy Sándor érzi Lividhába készül — szokni előle. Így közlebebe lesz az ismi!

Nagyon indokolt tehát az aggodalom, mely betéti lékemet most, midőn tollat fogok oly ezébből, hogy nem ugyan szépen gördülő jambusokban, de lapos prózában megékeltem a kisvárosok sorából a legérdekesebbet; mert bar tollamra legésziműbb jóakarót fogva vezeték, megesshetik, hogy egy-egy hibásan alkalmazott szó az én városkám mérges népt úgy rám zúdítja, hogy no én — én kis városon voltaképp csak egy utazóbb áll; ez utazón koncentrártok a társadalom színe-java. Az egész város csak függelékének az egy utazónak, melyet megvezetnek pl., a benne járó-kelőknek ha a szemekbe, ha a hátukba kedveskedik egy kis porlevegő a sofa meg nem szűnő szél. Az utca közepén his normálisak folyik végig egy tisztességes kinézésű paták, melyek hős vére néha politikai argumentumot is beszélnek, de nem ki is szokott maradni a helyi forrás vére, s ilyenkor a régi jó idők számtalan sok kézel foghat emléke mosolyog felénk a meder aljáról. A lakosok igen szeretettelmelemberek. Beszélnek magyarul némélet is töl, de nem külön-külön, hanem egyszerre a három nyelven.

Nyelvészteli tanulmányokra bő alkalom nyílik minden léptésre; de különösen alkalmas nyelv adalékok gyűjtésére egy a városában és ezérla berendezett terem, melybe a város atyjai időnként összegyűlekednek, hogy rogtontól szónoklatok által alkalmat adjanak az összeszerelt nyelvtudományok magyarázó és öt nyelvek közötti rokonság tanulmányozására.

harczáróhoz, hol már jobban neki melegezték s a hol ninesen Duna, melynek ellentéle hana lehelte azt a benső tüzet, melyet közkjában a wutki meg a gyertya élemtől heve gyújtott.

Hanem hát mostanában ezek nélkül is föl-föllelőg kimelegszik az ember. Példa vagyunk rá mi. Nektünk a júniusi nap fitt be — még pedig programmal. Alig tudnak töl a sok túrdó és júniusi díszisszal szabadulni. Mert sajátszerű — minden időben szokták e két, eredményében oly ellentétes intézményt alkalmazni. Szerenese, hogy míg az első naponként megköveteli a szükség, addig a másodiknak mégis hátrát szab sok egyéb tekintet, s így meg kell elégedni a betekintéssel programmal. Általában megkülönböztet érdemel az is, Azután meg különösen megenyelt érdemel az is, hogy az eddig rendezettek — legalább azok melyek a fővárosi társaság nagyobb körét foglalták magukban — nagyobbára a jótékony ezélt tartottak szem előtt. Sőt mi több, a mi jótékonyokból hajlatunk annyira megy, hogy nem ártalmak az iszonyatos hőségben zárt színházak is nem is végig halgatni — mint minap a népszínházban akartmly unalmas darabot.

Valljuk meg — s pedig minden török baráti érzelmekkel deezára, hogy az a színerkerült „Samit” meglehetősen unalmas s farszató egy színmű. A darab különösen ismeretlőt ítt a fővárosban s hogy mindamellett még érdeklődést tudott kelteni — azt főleg két tényezőnek kell tulajdonítani. Először, mivel — mint említett — jótékony ezérla rendezték, másodszor pedig mivel a főszerepet a regnő nem látott Molnár György játszotta. Az a Molnár György, kit sokan az egyedüli jó, magyar, drámai színésznek tartanak, kiknek helye és oknál fogva a nemzeti színházban volna, de ki vándorlathoz kezeben városról-városra járni kész — nyugtalan szelleme s talán túrtelensége is. E kértések fejtegetése nem tartozik ide, annál kevésbé mivel most alkalma volt meggyőződhetni, mennyire jogosultak azok a megnyilvánulások. Már pedig, ha a közvélemény ítélete dönt — akkor az a különben edelmis színes hátrányára történik. Molnár György leintett egykoron az egyedüli, jó magyar drámai színész — de ma már nem az. Azt mondjuk, hogy nagyon akarta Salvi-ni, hogy megzón — ezért Áron bekajartott — de az őt ellette. E s azt annál inkább lehet sajnálni, mert most igazán nincs, ki ama nagy epitheton magában foglalná. A nemzeti színházban most Egresy Akos szerepel, mint Shylock lépett föl először — még pedig tetszések. Ró fordult tehát a műterék figyelmé s talán sikerülend mégis föl-feladni benne azt, kit az elvárati tragikus natura most oly siránkozva keres.

De menekülünk ki a színházak fuladt lég-köréből. Meneküljünk ki a szabadba, a hegyek közé! Irís levezőz szívmi s hagyjuk nyugodni mind-azt, a mi terhel a lélekre — meg a politikát is. S ha valaki kéréstől nem töltek — Mozgósítottuk? nem mozgósítottuk? feleljék röviden: Talán, de egyelőre csak isszunk! Legalább kétségbevonatlan választ adunk. Ma s q u e.

Irtuk a gyomot.

E lapokban már többször voltak kutatva és feltüntetve azon okok, melyeknek sajnos eredménye az, hogy társas életünk jóval a zerus által áll. Hogy mégis és utjog is a kértésless foglalkoznak annak oka az, hogy az oly megrögzött ba-

jokt csak egy veltjük idővel megszűnethetőnek, ha folytonosan ostromozzuk őket egyfelől, és másfelől minden oly okot, mely közreműködik a körülméletek földrőlésén, feloktatunk és lelközünk.

Késztelen, hogy nemcsak a jó társaséltnek, de meg a csak túrtető együtelítésnek is legelősi föltétele az, hogy a magán- és család élet szentélye nyilvános megészolásán kivéve ne legyen. Ez oly hely, melyet mindenkinek szentnek kell tartania. Ott, hol ez nines meg, társasélt nem lehetik.

Avagy lehetének hiszi-e valaki azt, hogy a társadalom különböző elemei oly módon egyesüljenek, tömörüljenek, mint azt a csak túrtető társas élet is megkívánja, felteszi-e valaki a társadalom azon nemese eleméről, melyeknek hirtatása lenne azt növelni és vezetni, hogy fölrovnulást-gyűből és magányból kilépnek s elfoglalják társaséletükben az őket megillető helyet, teljesítik vezérszerepüket, akkor midőn tudják, hogy a nemese feltételek juttatnak, az önálló közreműködés legelősi és közvetlen eredménye lesz a rigálmaztatás, bevidatolás, demunizáltás. Hiszi-e valaki, hogy az emberiség legelősi közreműködéseket fölajánlják akkor, midőn tudják, hogy minden lépten-nyomon oly emberekkel jöhetnek össze, kik előtt sem a család élet, sem a magányosélet nem szent, s kik, midőn ráérnek egy kíváncsi, a legelőmetelenebb tetteiktől nem riadnak vissza, mert hát szerintok a ezélt szentesíti az eszközöket.

Mig társadalmunkban a sötétség kiemeltlen bagyált grasszinn, mi a társadalom ezen mások becsületlen előlde nemtelten pőzavár köztelen látnak, melyeknek többsége visszavonulástgyűdi s hazudoz, kétségkívűnkés, konyerők a demunizálás, spezielizálás, általamos megészolás; addig hába várjuk társas életünk javulását.

Ily körülmények között nem azon kell esodálkozunk, hogy nines társaséletünk, nem is azon, hogy az annak vezetésére és föllétesítésre hivatottak tulyomú többsége visszavonulástgyűdi s hazudoz, kétségkívűnkés, konyerők a demunizálás, spezielizálás, általamos megészolás; addig hába várjuk társas életünk javulását.

Ily körülmények között nem azon kell esodálkozunk, hogy nines társaséletünk, nem is azon, hogy az annak vezetésére és föllétesítésre hivatottak tulyomú többsége visszavonulástgyűdi s hazudoz, kétségkívűnkés, konyerők a demunizálás, spezielizálás, általamos megészolás; addig hába várjuk társas életünk javulását.

Ily körülmények között nem azon kell esodálkozunk, hogy nines társaséletünk, nem is azon, hogy az annak vezetésére és föllétesítésre hivatottak tulyomú többsége visszavonulástgyűdi s hazudoz, kétségkívűnkés, konyerők a demunizálás, spezielizálás, általamos megészolás; addig hába várjuk társas életünk javulását.

De megint talán valaki, aki nem kísérték kelleti figyelemmel társasélti viszonyainkat, hogy állapotaik nem épen így kétségbejöttök! s hogy azokat csak felhevült képzelmetek látattja ilyeneknek! Am nézzen körül! Kísérjen figyelemmel bizonyos mindezt áron nagy szerepet játsznai akór embereket, figyelje meg azon fogverekeket, melyek csak azközene s meg fog győződni állításunk igaz voltáról. Tapasztalni fogja, hogy bizonyos emberek nem tesznek egyebet, mint folytonosan becsümelnek s társaséltüket legitizeltemelőttébb tanítják csesztőlük.

Ez urak, ha két-három embert gyakrabban

Az emberek általán szeretnek itt sokat beszélni, még pedig rendszeren egymásról beszélnek teljes jóakarattal telhető sok rosszat. A városnak van egy nyilvános társálgó terme is a „nagy-utca” közepén, a fentemlíttet paták által képezett erdő szigetén, mely szükség esetén sétáthelynek is használható. Esténként ide gyűlekeznek össze a társadalom minden rétegeinek képviselői; a nők bírálgatják egymás ruhát s elfogadják a fiatalok udvarlásait, a megelégedett agy, komolytérűk pedig csoportokba tömörülve, gyakorlatilag magukat az emberzslás nemese mesterségében. Egyéb baj nem szokot történni.

No ebből is látni, hogy a mi kisvárosonk érdekes egy homi. A szives olvasó talán nem fogja rossz néven venni, ha jövő közleményünkben kissé bővebb vizsgálat tárgyává tesszük a mi kis városunkat. Majd tesszük nyelvtani tanulmányokat, kikessük ama társálgó-terem sokszor felte pikáns titkait, belopódokunk a salonokba s ott majd eltanuljuk, hogy mi itt a „noble ton”, végre szemügyre vesszünk pár felettejellemző tipikus alakot, s ezáltal gyarapítjuk Molliere kedveltségű alakjainkat sorait.

Nos, most már talán azt is szeretnék önköni tudni, hogy mily név által található a mi városkám a térképen. Hát kérem, majk csak a végén pattan az ostar. Majd ha vég olvástok és ezélt-szeresztok: esodálkozva fogok közölni meg egy felkutatást: Hisz e megékellett város nem lehet más mint !

J ó n á s.

összejönni látnak, kik nem tartoznak az ő nagyon is kényes kállyáira, fölkötelestüknék tartják, azokat minden kitöltés módjában kisebbíteni, erkölcsileg megsemmisíteni! E tekintetben nem ismernek kivételeket, sem határt. Ha minden erkölcsokegy daczára sem tudnak az illetők eleiben és nyilvános működésében semmi szennyfoltot találni, akkor csak szentélyükbe rontanak és hangzós rágalmakkal, alattomos áskálásokkal igyekeznek őket megrontani.

E tekintetben annyira szemérmelenek, hogy ma-holnap még a szobát sem hagyhatja el a tisztesség és szabadságonközlő ember, ha denunczióval nyelvtűlt magát megkímélni akarja. Az egészben pedig legelsőnek az a körülmények között kevésbé ismerősök között, — kik az ily emberek még hítel is adnak.

Nézetünk szerint eme fekélyektől csak egy fog társadalmunk megszabadulhatni, ha mindenkit ordírozni fog több, érdemük szerint megérdemelt és rágalmaitunk nem csak hítel nem ad, de meg is hallgatja őket. Mindenek felett pedig követelmény fogja mindenkor több állítások helybenyújtását. Igen, ha követeli minden tagját, hogy szavának ura legyen s nem fogja megengedni senkinek, hogy oly állítást hozzáfűljön, melyet helybenyújtani nem tud s melyet minden körülmények között felelősséggel vállalni nem mer. Ekkor, de csak is ekkor fog bekövetkezni az, hogy nem kell mindig attól tartanunk, hogy eszládi szentélyünk feladatát, egyéni beszélitünk rágalmakkal illetik. Azért hat óvakodjunk a képmutatástól és a setétségtől, azért hivatkozunk a képmutatástól, a világgoságot, szívesen botorkáljunk is keressük a világgoságot.

Csispő Péter.

Helyi és vidéki hírek.

Nyilatkozat.

Családi és más magánviszonyaim apra kényseritenek, hogy a „Kassai Lapok” szerkesztését félbehagyjam. Midőn tehát e kényseritőségnek engedve, a mai számmal t. előfőttem iránt köteleességem leróvam, egyáltalán köszönetet mondok mindazoknak, kik nehéz feladatomban támogatni szívesek voltak.

Kassa 1877. június 24-ikén.

Rózsánál Antal.

— Gyula-Erdőházi báró Magyarország katonai főparancsnoka a mult heten látogatta meg városunkat és mitűtina ő Csány melletti tartott hadgyakorlat alkalmával néhány főtisztelt szokott nyíltsággal néhány nyájas szót szólott és a katonai adminisztrációt négyet, valamint a katonai kórházat megvizsgálta, megperesze utant.

— **Teljes tanácsok.** A helybeli közs. iskolák II. a) osztályában, mint értesültük, a kiülvölve vól vizsgálati éhok id. Halykó Mihály ur három legjobb tanulóit jeles felelettel 3 f. jutalmazásban részesített. Ugyan-e hírrel egyetemben felmentjük, hogy B. L. y. D. s. 6. ügyvéd ur a multkor adott 4 f. r. ajándékot még 5 f. r. tal szaporította, hogy az a közs. isk. azon tanulóit közt, kik a magyar nyelven legjobb előhaladtak tettek, kiosztassék. Mindenesetre szép és utánzásra méltó péld. báresak mentől többen követnek!

— A helyhatóság f. h. 21-ikén megkezdett kögyűlés tárgyai következők: 1. Minisleri rend. Darvas Imre képviselő városi főispánnyá lett kinevezetéről. — 2. 1876. évi t. u. alap zárszámadásának jóváhagyása. — 3. A regale jog kibérlésére vonatkozó árverési föltételek megállapítása, s Haltenberger kényvény, regale díj engedelesé iránt. — 4. Téliany. helykés kényvény, a tűzveszélyt kiadott és kiretelt 400 frinyi épületi farárnak engedelesé iránt. — 5. Gardnai postaháznál építendő szinre felméről 80 fr. költség megzavazása. — 6. Aufreht Pölöp, Boldizsár András és Kócs János felfolyamodványai megtudgolt korremlatásának engedélyezése iránt.

7. Kassai kereskedelmi kamarának a szeszalkalmás tapasztalt visszádsok korlátozása. — 8. Az aradi kereskedelmi kamarának a szeszalkalmás törvényjavaslat elleni agyálai. — 9. Somogy megyeje a jelenben követendő külügyi politika tárgyában intézet körvelelének pártolása iránt. — 10. Szegények házában eszközendő javítások elrendelése. — 11. Sátorvölgy részére kiadott fa felülvizsgálására vonatkozó javaslat. — 12. Doeschlik József kényvény a polgár sorába leendő fölvetel iránt. — 13. Haffner Gyula ügyében hozott ítélet. — 14. Mult 1876. évi költségörirányzatban a székcs egyházi javítására megállapított 4000 fr. összeg folyóv. tétele iránti előterjesztés. — 15. Sáros Ilona s Agnes kényvény kerttelkítékek házhelyekre leendő feldarabolhatása iránt. — 16. Polgármesteri jelentés a városnak 1876. évi állapotáról. E tárgyszerűsökről csupán Somogy megyeje felirata látszik méni érdekelni.

birni. Ha e tekintetben nem eszládok, jóvá szánunkban bővebben írunk róla. Hát ha Andrásny tanulna valamit belőle! —

— **Legényi Prigyes** köztisztelőben állott polgármesteri tömésére mult vasárnap nagy részvel felment meg végzet. Csikóko János evang. lelmetlen meg végzet. Csikóko János evang. lelmetlen magyar nyelven mondta el az imát és a beuszátolt. Kár, hogy a dalárda nem követte a lelkész ur buzditó példáját, pedig az elhunyt herék hazafi megeredelte volna, hogy ha már enkevel mondd nekü „istenhozzadát” legalább magyarul te gyük azt!

— **Megjelent s szerkesztőségünkhez beküldötte** „A Kassai magy. kir. gazdasági tanintézet értesítője az 1877. tanévrol” az igazgató felügyelő mellett szerkesztette: Secesey István, írodalásiz E 64 lapra terjedő kis nyelvezdről slakur fizet, kik számos érdekes adatot tartalmaz azok részére, kik közlelebből chajtanak megismerkedni a fiatal inyezetetel. Tartalmában az intézet szervezeti-és feyelemlyi rendszabályait, adja az egyes tantárgyak részletes tantervét az előadó tanórok megvevelesével, a tanórák rendjét a töl és nyári felvében s a tanári testület és a hallgatók névsorát. A tanári testület az igazgatót kívül 8 tagból állott: az első öve hallgatók száma 17, a másodikévekök 13, összesen tehát 30 hallgatója volt az intézetnek. Az intézet gazdaság- s kerli telepeiről is vannak e füzetben kimutatások.

— **A Petőfi életbenléteri** világiúi bősésátt hírek köhöljei mint közönséges eszlád bizonyítják és most a bintenyítő törvényeséknél várja jutalmát epocliás hírközvelesátsáknak. Előre látható dolog volt, hogy az egész nem egyék egy menseszeri mendo-mondánál, mert egy ily szellem mint a Petőfi és a szabadság után annyira sóvárgó lélek mint az övé volt, három évtizedben keresztöl nyugodalni nem tűrte volna a szarokszág billineséit és megszabadulásiért legalább annyit tett volna mint bármely halandó. A szomorú eszládsáknak azonban mégis van anyyi erköli haszna, hogy mindazok, kik vagy vakságból, vagy irigységből, avagy bármí okból kiesingyölöz szoktak szólnani magy köhölökről, meggyőződésben keresztöl Petőfinél nevezetesebb költője még nem volt Magyarországnak és e népszerűség fényesen bizonyítja, hogy Petőfi nemcsak megerette, de teljesítette is a költő azon köteleességét, hogy a költözvet szépségét első sorban saját népének hűlválgában keresse.

Leguajbb.

— **A „P. L.”-nak** Bicséshől a következő eszláplató, de e mellett mégis az eddigi közleleményeket megerősítő sorokat írják: Hogy azon hírek közli, melyek tegnap Bicséshen szárnyaltak, egy-kettő tul fog löni a ezolon, azt előre lehetett látni. Mindazon részleteknek, melyeket az osztrák-magyar akció lehelteségéről, vagy valószínűségről, annak erejéről és irányáról beszéltek, csak a legnagyobb óratossággal kell híttel adni. Ami pedig azonok hűl illeli, hogy az angolok egyidejűleg csapatok hűl denének a Boszporus felé, ezen hírváltságának megállapítását be kell vární, de azon egy tény

már most is bizonyosnak vehető, hogy még az on este ro is, ha ily csapatkúldés bekövetkeznék, sőt la ez egyidejűleg történék meg az osztrák-magyar mozgósítással, mindenesetre helytelen volna azt követeltetni, hogy e tekintetben összefügges volna vagy open megállapodás jött volna létre. Ha rákerül is a dolog az osztrák-magyar akcióra oly értelemben, mint ahogy azt több lap előadta, beavatott körök biztosítási szerint még akkor is ki van egyelőre zárva az, hogy az akció valamely hadtalmossal való kooperáció jellegét viselne. Feltevélen költözvet bizonyul azon versió is, mint-ha Ausztria-Magyarországi feladatának ismerő Montenegro valamely indreket után segíteni, vagy a győzelmek török csapatok által való végleges leveréstől megmenteni.

Lotto.

Leemberg, jun. 20-án húzzattak: 53, 54, 32, 75, 34, Prága, „ 20. húzzattak: 13, 16, 75, 66, 69, N.-Szeben, „ 20. „ 15, 81, 44, 29, 18.

Piaci árjegyzék.

Június 23-án 1877.

A tárgyak nevezele	l. ell. ill. eszt.
Egy 5. 9/16 zsemlé	— 2
„ 1/2 abalós kenyér	— 15 — 13
„ „ rozsa kenyér	— 12 — 11
„ „ máriahus	50 46 44 42
„ „ borjúhús	— 40 — 36
„ „ láranyhús	— 60 — 56
„ „ sertésbél	— 81 — 80
„ „ szalonna füstölt és nyers	— 72 —
„ „ patatus zsemlé	— 50 —
„ „ csapadék	— 2 — 1 3/4
„ „ tojás	— 40 — 36
„ „ 1/2 mák	— 88 —
„ „ 1/2 vaj	— 88 —
„ „ 1/2 sertésbél	24 40 —
Liszt 1 1/2 9/16	— 13 50 13 —
Bors 1 1/2 9/16	— 7 29 7 —
Lencse 1 1/2 9/16	— 14 — 12
Paszuly 1 1/2 9/16	— 7 40 7 20
Aszalt szilva 1 1/2 9/16	— 14 — 12
Örölt dara 1 1/2 9/16	— 16 — 14
Tatarika 1 1/2 9/16	— 16 — 14
Burgonya 1 1/2 9/16	8 80 8 40
Búza 1 1/2 9/16	6 80 — 6 80
Keszkeszó 1 1/2 9/16	5 20 —
Malabarpa 1 1/2 9/16	4 60 4 50
Bors 1 1/2 9/16	2 60 2 40
Kápa 1 1/2 9/16	5 70 5 50
Körörcse 1 1/2 9/16	5 70 5 50
Spiritus 1 1/2 9/16 100 Traites	— 37 —

Felölis szerkesztő és kiadó tulajdonos: Rózsánál Antal.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A nemzetközi ár-kiállítás Bicséshen, az arlet megerősítéssel folytán a következő arletmenget adni el csupán 3 f. r. 65 kr. 6 c. mesés áron és pedig:

- 1 pontosan járó **Pracelsio-óra** aranyozott láneczel készességgel a jólljárásért.
- 2 valódi japán virágazat a legfinomabb minőségű, valódi díszmú minden szalona.
- 1 pompás fénykép-album gazdagon aranyozott díszítéssel.
- 1 pár elegans keltől comolépő díszítetlansú hirtalpalp nók és férfiak számára.
- 1 szép asztali esztergny valódi vj arany.
- 1 jól összeállított japáni pipaszak, mindeleml ellátva a mirre- s dohányszaknak kék szegze van.
- 1 kis olajfészeny, hűres mesterék másolatai, pompás aranykerettel.

Mindenem itt elősorolt, finomul készített tárgyak

csak 3 f. r. 65 kr.

Cím: Internationale Waaren-Ausstellung.

Bicsé, Burging 3. 15 10-8

Videki megbízások utánvédel mellett pontosan elkészítöttek. N. B. Mintan a kiállítás mensokára bezáratik, kérének a vidéki megeredékek megbízásait melőbb beküldeni.

7484. szám 1-1

polg. 1877.

Hirdetmény.

Alfölrí kir. törvényesök által közhírré tetetik, miszerint Eder Elek közgyezői jelölt Szarcsesnyai László kassai kir. közgyezői körlelem folytán a kassai kir. közgyezői kamarának f. évi 90. szám alatti rendelkezéssel feljogosítottat, hogy nevezett közgyezőt annak felvöltsé, vagy betegsége esztől az 1877. XXXV. t. cz. 21. §-értelmeben helyettesítözzék.

Minek folytan nevezett közgyezői jelölt a törvényben előírt helyetesi esküt a mai napon ezen kir. törvényesök előtt letette.

Kelt Kassa-n, a kir. törvényesöknök 1877. évi június hó 17-ik napján tartott tanács üléséheől.

Kéler József, h. kir. törvényesök elnök Kozaklevsz Marjus, jegyző.